

INFÖR BOKENS DAG: KATARINA O'NILS FRANKE

Det är en stor bredd på författarna på årets Bokens dag den 20 oktober. Alltifrån en debutant till en litteraturvetare som har gett ut ett tiotal böcker och översatt lika många. I en artikelserie möter du författarna som medverkar i Smålandspostens arrangemang på Växjö teater. Först ut är debutanten Katarina O'Nils Franke.

Debutanten som tycker om mystik

- – Det är fantastiskt att skriva, som en andra andning.
- Katarina O'Nils Franke har i höst kommit ut med sin första roman, *Kollisionen*, som handlar om en ungs mans oro inför framtiden.

BOKENS DAG. Katarina O'Nils Franke har tidigare skrivit poesi som hon har fått utgivet i olika antologier. Något oväntat är hennes poesi översatt till kurdiska.

– En översättare läste mina dikter i en lokaltidning i Hälsingland, där jag är uppvuxen, tyckte de var väldigt fina och att de skulle göra sig bra på kurdiska.

Ännu mer oväntat är kanske att hon vid en middag har diskuterat den saken med nobelpristagaren i litteratur, Mario Vargas Llosa.

– Det kändes väldigt trevligt, en fin start på skrivarkarriären, tycker Katarina O'Nils Franke.

Till vardags är hon redaktionssekreterare på Axess, en vetenskaplig tidskrift inom humaniora och samhällsvetenskap.

– Det är en väldigt bred tjänst med produktion och marknadsföring och så skriver jag en del.

Katarina O'Nils Franke tycker det känns bra att kombinera det med det skönlitterära.

– Det håller skrivandet uppe, jag får en bredd på det sättet.

Det skönlitterära ägnar hon sig helst åt på helgerna när hon får mer tid.

– Då skriver jag mer intensivt.

Katarina O'Nils Franke säger att det har varit svårt att få *Kollisionen* utgiven.

– Jag skrev den för fyra år sedan och har jagat förlag. Det är svårt när man inte är ett känt namn och att berätta en udda historia gör det inte lättare. Det är ju ingen klassisk svensk deckare, säger hon och skrattar.

När boken nu kom ut var det på ett förlag där författaren får ordna med en del själv, som att lagerhålla boken.

– Det fina med hybridförlagen jämfört med att ge helt ut själv är att det faktiskt är någon som läser ens manus och kommenterar det.

När Katarina O'Nils Franke först kom till Uppsala och började studera brottades hon med olika känslor.

– Är det här verkligen vad jag vill läsa och vad jag vill göra med mitt liv? Jag hade hunnit börja på juristutbildning och lärarutbildning och hoppat av båda. Så läste jag tysk språkvetenskap och då undrade jag om det kommer att ge jobb?

– Det blev lite startskottet för romanen. Den utspelar sig på Kafé Storken i Uppsala som är ett lite historiskt kafé med murriga möbler. Det finns också ett rökrum som passade för handlingen.

– Jag satt på kaféet och började nysta på idén till romanen.

Den handlar om tre lite udda figurer som på utsidan ser väldigt olika ut, men under den dagen som romanen utspelar sig märker man att de har mer gemensamt än vad första anblicken avslöjar.

– Richard är protagonisten (huvudpersonen) i berättelsen. Han läser historia på universitetet. Så visar sig också hans egen historia och oro inför framtiden. På det sättet är ju ingen klassisk svensk deckare, säger hon och skrattar. – Det tycker jag att det



Katarina O'Nils Franke har romandebuterat med *Kollisionen*. Den 20 oktober är hon en av författarna på Bokens dag på Växjö teater.

FOTO: TOMLIN STUDIO

studierna. Han är rädd att det inte leder till jobb och det han vill göra. Han är rädd att ruta in vardagen för mycket. Det lämnar honom i velande och viljelöshet istället. Men under dagen dyker det upp lite magiska inslag som bryter in i vardagsrealismen och skakar om honom.

– Det tycker jag att det

finns väldigt mycket i ens egen vardag, att man kan behöva skakas om med lite magiska inslag, säger Katarina O'Nils Franke och skrattar.

– Jag tycker Marie Hermansson skriver väldigt spännande och bra romaner med fin mystik. Det har jag försökt göra också.

– Det tycker jag att det

Katarina O'Nils har en ny roman på gång så småningom.

– Det handlar om en kvinna den här gången. Jag var lite orolig att om jag skrivit om en kvinna i första romanen så skulle alla tro att det var jag och det är det inte. Det finns likheter mellan Richard och mig men väldigt

mycket olikheter också.

– Den nya romanen utspelar sig i Stockholm, Den handlar om ensamhet och viljan att ha en trygg tillvaro, att man letar efter bostad i Sthlm, den är lite mer fartfylld, lite mer svart komik i den, men har fortfarande likheter med den första.

KENNETH GEHRMAN

UTDRAG UR BOKEN



”Han stod där med orden: Du är för ung.

Han hade stirrat på Elise i tyst protest ända till hon försvann in genom dörren. Han ville ju vara med, ville vara delaktig som de vuxna. Samtidigt var han rädd.

Han hade fått en skymt av vad som fanns där, innan dörrarna svängt igen efter Elise och mannen i vit rock. På tunna metallbåror i det upplysta rummet låg två stora, svarta plastsäckar. Det såg ut som sopsäckarna hans föräldrar haft när de grovstädat huset.

Av någon anledning hade de även slängt Richards nalle, Napoleon. Richard hade inte hittat honom, fast han letat överallt. Till slut hade hans mamma berättat att Napoleon var så sliten att de bestämt att slänga honom tillsammans med övriga sopor. Richard hade blivit rasande och med gråten i halsen hade han sprungit för att gräva upp Napoleon ur säckarna.

När han kom ut hann han precis se hur den stora, blå sopbilen var på väg därifrån.

Då han kom in i huset igen hade hans mamma klappat honom på huvudet och sagt att han ändå vuxit ifrån mjukisdjur. Han kunde ju inte börja skolan och ta med sig Napoleon på lektionerna, det förstod han väl?

Hade jag inte tänkt heller! hade han fräst åt henne och klampat upp till sitt rum medan tankarna skenade: Mamma borde byta plats med Napoleon, så hon fick känna hur det var att ligga ensam i en svart säck.”

UTDRAG UR *KOLLISIONEN*, AV KATARINA O'NILS FRANKE